

COLUMN

De NVAB is een branchevereniging van audiëntiebedrijven. De vereniging bestaat uit een pluriforme mix van ketenbedrijven en zelfstandige audiënten, die constructief en transparant werken aan toegankelijke en kwalitatief goede hoorzorg voor elke slechthorende. Een woord van NVAB-voorzitter Carmen de Jonge.

Ouderdom komt met gebreken, maar doen we er ook wat aan?

Eind vorig jaar kwam het RVM-rapport 'Kiezen voor een gezonde toekomst' uit. Het zogenaamde VTV-rapport, ofwel 'Volksgezondheid Toekomst Verkenning 2024', duidt iedere vier jaar de grote opgaven die vertaald moeten worden in gezondheidsbeleid richting 2050. En alhoewel het voor de meeste mensen weinig nieuws bevatte, doen de grafieken je toch weer even schrikken.

De vergrijping is en blijft de belangrijkste maatschappelijke ontwikkeling, gezondheidsverschillen afhankelijk van waar je wieg staat, worden steeds prominenter en ook leefstijl, mentale gezondheid en overgewicht worden benoemd, zeker bij jongeren. Neem daarbij het vraagstuk van een kleinere beroepsbevolking en minder mantelzorgers en het infarct in de zorg laat zich uittelen.

Dat we ouder worden, is een mooi gegeven. In 2050 zullen er ongeveer 4,8 miljoen 65-plussers zijn, tegen 3,6 miljoen nu. Er worden 1,94 miljoen 80-plussers in 2050 geraamd, daarvan zijn er nu 900.000. Ouderdomskwalen als dementie en eenzaamheid worden daarbij specifiek genoemd. We gaan richting de 620.000 mensen met dementie en het aantal mensen dat zich eenzaam voelt, zal zeker in de groep ouderen sterk gaan stijgen.

Ik lees dit soort analyses graag. Het geeft een overview in de volle breedte en hoe we daar als samenleving op kunnen acteren. En toch bekruipt me steeds meer het gevoel: waarom handelen we er niet naar?

Het systeem waarin we op dit moment vastzitten, is een systeem van kaasschaven, waarin iedere zorguitgave op zichzelf wordt beoordeeld met de focus op kosten en bezuinigen. Het brengt de oplossingen die nodig zijn voor de toekomst echter niet dichterbij. Immers, dan zou je moeten willen kijken naar de gezondheidsstaten.

Wij weten als geen ander dat gehoorproblemen met het klimmen der jaren zullen toenemen en dat deze een belangrijke factor vormen bij eenzaamheid en dementie. Waar de WHO voorspelt dat in 2050 ongeveer een kwart van de bevolking zal kampen met gehoorverlies, zal dat bij de groep ouderen nog hoger zijn. Eerder onderzoek wees uit dat bij het tijdig opsporen van gehoorverlies dementie met 7-8% verminderd zou kunnen worden; eenzaamheid draagt daar voor 5% aan bij. Juist door het zien van de samenhang kunnen we bijkomende problemen van het ouder worden te lijf gaan.

Het zal zeker van ons als sector ook verlangen dat we in het netwerk van huisartsen, praktijkondersteuners

en gerieters samenwerken. Dat gehoorscreenings nog makkelijker toegankelijk worden en ook door bijvoorbeeld een GGD worden aangeboden. Vroegtijdig opsporen van gehoorverlies wordt van groot belang. Misschien is de audiëntie straks wel vaste zorgverlener in het verpleeghuis. Toch interessant om te verkennen hoe de hoorzorg er specifiek voor ouderen, over tien jaar uitziet. In het huidige stelsel zijn hulpmiddelen een sluitpost in de VWS-begroting, waar liefst zoveel mogelijk op bezuinigd wordt. Terwijl we op het bevillige kunnen uitrekenen hoeveel mensen er de komende jaren een beroep op zullen moeten doen. Als we het RVM-rapport serieus nemen, is dat geen overbodige luxe, maar essentieel om de bijkomende gevolgen van het ouder worden te onderkennen. Hoorzorg: geen kostenpost, maar een waardevolle investering!

Carmen de Jonge
Voorzitter NVAB

